

PODKONICKÝ *Spravodaj*

Ročník V.

Číslo 11

November 2007

www.podkonice.sk

VÁŽENÍ SPOLUOBČANIA

Stará ľudová múdrosť hovorí, že čas nikto nezastaví. Roky sa míňajú a zamýšľame sa nad všetkým, čo sme v živote spolu prežili s našimi najbližšími. Ľudský život predstavuje veľkú knihu, zložitý jedinečný román. Všetci si chránime v sebe krásne chvíľky, každý okamih radosti. Roky sa minuli, každý si pozerá brázdou akú vyoral, a človek sa kochá na úrode svojho poľa. Tá bohatá úroda, to sú pre Vás Vaše rodiny, Vaše deti, vnúčatá a pravnúčatá. Veď rodičovské srdce najviac poteší, ak deti žijú v šťastí, spokojnosti a v dobrom zdraví.

Mesiac október už tradične patrí k obdobiu, kedy našu pozornosť sústreďujeme na tých občanov našej obce, ktorí v tomto roku oslávili svoje „okružle jubileá“. Obecný úrad a starosta obce pravidelne pripravujú malé slávnostné posedenie pre pozvaných jubilentov. Nebolo tomu inak ani tohto roku. Pondelkové dopoludnie, dňa 22. októbra, sa nieslo v duchu tejto oslavy v Kresťanskom dome. Na svoje „okružle výročia“ si prišli zaspomínať všetci tí, ktorí v tomto roku oslavujú svoje 70., 75., 80. a 85. narodeniny:

Juraj Turčan, Stanislav Bobák, Ondrej Gregor, Mária Vrábová, Ján Flaška, Ján Očenáš, Ivan Kostúr, Jozef Kostúr, Mária Valentová, Ružena Bobáková, Anna Homolová, Gabriela Flašková, Mária Kostúrová, Milan Randa, Margita Kňazková, Jozef Turčan, Elena Švihlová a Emília Slobodníková.

Na úvod prišli jubilentov pozdraviť deti z Materskej školy, ktoré sa prezentovali svojim spevom, tancom a riekankami. Svoje slová som adresoval všetkým oslávencom, v ktorých nechýbali slová vďaky, uznania a želania dobrého zdravia a síl do ďalších rokov. Slova sa ►

...pokračovanie na 2. strane

spravodaj@podkonice.sk

...pokračovanie z 1. strany

► potom ujali aj samotní jubilanti p. Gabriela Flašková, p. Jozef Turčan a p. Stanislav Bobák, ktorí prispeli svojimi vinšami, spomienkami na mladosť, vrstovníkov, históriu a život v obci a zaspomínali si na časy a miesta, ktoré už dnešná mladá generácia nepozná.

Vzájomná debata ďalej pokračovala pri reprodukovanej hudbe a malom občerstvení, no hlavne v priateľskej a príjemnej atmosfére, ktorá tak umocnila dobrý pocit z toho, že staršia generácia si zaslúži úctu, pozornosť a treba na ňu pamätať nielen v kruhu najbližších, ale aj na takomto ľudskom a verejnom fóre.

Prostredníctvom tohto spravodaja Vám chcem popriať, aby ste sa stali trvalými vlastníkmi toho najcennejšieho a to dobrého zdravia. Nech Váš život je krásny a pokojný.

Jamrjch
Jozef Jamrjch
starosta obce

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

NARODENÉ DETI

Ján Stacho (č.d. 148)

GRATULUJEME K VÝROČIU

50. rokov

Ján Flaška (č.d. 214)

70. rokov

Ružena Bobáková (č.d. 35)

60. rokov

Martin Beňa (č.d. 107)

75. rokov

Stanislav Bobák (č.d. 300)

65. rokov

Jolana Krajčiová (č.d. 123)

Mária Vrábová (č.d. 227)

Anna Kostúrová (č.d. 303)

Emília Slobodníková (č.d. 77)

ŠARKANIÁDA

Využili sme krásne októbrové slnečné dni a 14. 10. v nedeľu sme organizovali 0-tý ročník ŠARKANIÁDY. Mali sme trochu obavy, či sa nám akcia vydarí. Hlavne, či v bezveternom počasí budú kúpené, aj vlastnoručne zhotovené šarkany lietať, ale keď nefúkal vietor, o to rýchlejšie museli deti a niektorí obetaví rodičia so šarkanom bežať.

Akcia sa nám nakoniec vydarila, všetkým sa páčila. Všetci zúčastnení dostali od ZŠ s MŠ krásne ceny. Najkrajšie leteli šarkany súrodcom Rochovským, dievčatám Booczovým, dievčatám Slobodníkovým, Monike a Matejovi Slodníkovcom, Lukáškovi Stykovi, Paulínke Homolovej, o let sa pokúšal šarkan Tomáša Kocúra, Erika Budaja, Zuzky Gregorovej.

Niektoré šarkany nemali svoj deň. Netreba sa preto deti trápiť, to chce cvik a chodiť ich častejšie púšťať nielen počas školskej akcie.

Dúfam, že o rok sa ŠARKANIÁDY zúčastní viac detí s rodičmi, aj z materskej škôlky. Bude nám všetkým veselšie. TEŠÍME SA O ROK !!!

V októbri sme účasťou detí z MŠ, ktorí kultúrnym programom a darčekom od detí zo ZŠ potešili dôchodcov - jubilantov.

Pred jesennými prázdninami sme sa znova rozlúčili s jeseňou Tekvicovou slávnosťou. Okrem rôznych hier a súťaží z regiónu sa deti pochválili svojimi vlastne zhotovenými Misami „zdravia“, zhotovenými z ovocia a zeleniny.

Myslím si, že najlepšou odmenou pre ne bola, ponúknuť sa z týchto mís. Nechýbala samozrejme ani tento rok súťaž o najkrajšiu tekvicu.

Mgr. Vladimíra Turčanová
riaditeľka ZŠ s MŠ

CESTA DOMOV

Životné podmienky pre rodiny na Slovensku v rokoch 1920 - 1940 boli také isté, ako v minulých storočiach. Neboli skoro žiadne priemyselné podniky, kde by našli zamestnanie otcovia rodín. Celá rodina žila z toho, čo sa na piesočnatých poličkach urodilo. Mladí otcovia rodín rozmýšľali, ako zlepšiť životnú úroveň rodiny. Po vzore svojich kamarátov, ktorí odišli hľadať prácu do Ameriky sa rozhodli, že skúsia šťastie vo Francúzsku.

Z Podkoníc za prácou do Francúzska odišlo asi 6-7 otcov rodín. Keďže nemali žiadnu kvalifikáciu, skoro všetci si našli prácu na farmách v poľnohospodárstve. Pracovné podmienky neboli také výhodné ako v USA, ale celkom prijateľné. Jeden z týchto pracovníkov bol zamestnaný na farme, kde spolu s ním pracovali aj štyria robotníci z afrických štátov. Zamestnávateľ bol s jeho prácou nadmierou spokojný, veď bol mladý, silnej postavy, pracovitý a tichej, skromnej povahy. Spokojný bol aj s prácou afrických robotníkov, vždy im dôveroval, mohol sa na nich spoľahnúť.

Jedného dňa sa nemohol zúčastniť predaja svojho vykrmeného dobytku vo výkupnom podniku a poveril svojich robotníkov, aby v jeho mene predali dobytok. Pri predaji sa stala zrada. Africkí robotníci využili neprítomnosť majiteľa a rozhodli sa tak, že tri štvrtiny dobytku sa predali na meno majiteľa farmy a jedna štvrtina bude predaná na meno slovenského robotníka, ktorý vôbec neovláda francúzsky jazyk. Peniaze z jednej štvrtiny predaja si africkí robotníci rozdelia medzi sebou. Slovenský robotník, keďže neovládal francúzsku reč, nevedel nič o tomto špinavom podvode. Vedúci výkupného podniku zbadal, že sa tu prevádza nečestná hra, nevyplatil im ani frank a okamžite volal majiteľa farmy. Tento bol zhrozený nad zbojstvom svojich robotníkov, ktorým tak veľmi dôveroval. Pri vyšetrovaní africkí robotníci jednohlasne tvrdili, že oni o ničom nevedeli, že to všetko zorganizoval nový robotník, ktorý prišiel zo Slovenska. Darmo sa tento náš poctivý robotník bránil, neovládal francúzsku reč a prešibaní Afričania vykreslili zo Slováka najväčšieho zbojníka. Farmár uveril podvodným Afričanom a svojho nevinného pracovníka vyhodil z farmy s hrozbou, že ak rýchlo neodíde, celý pokus o krádež dá polícií.

Po tejto smutnej skúsenosti vo Francúzsku si našiel zamestnanie u majiteľa, ktorý prevádzal živnostenskú činnosť. Časť dňa pracoval v dielni u majiteľa, ostatnú časť dňa pracoval v okrasnej záhrade, kde mu príkazy dávala domáca pani. Pridelenú prácu vykonával svedomito a s jeho prácou bol spokojný jeho zamestnávateľ aj jeho manželka. Manžel musel na jeden týždeň služobne odcestovať do zahraničia a manželka ostala doma sama s pomocným robotníkom. Začala sa mu viac venovať, obliekala sa tak, aby mohol viac obdivovať jej telo. Ona obdivovala jeho silu, pracovitosť a mladosť. Porovnávala ho so svojim manželom, ktorý bol od nej o 30 rokov starší. Sústavne s ním pracovala v kvetinovej záhrade a žiadala ho viackrát denne, aby jej obnažené telo natieral krémom na opaľovanie. Pracovala pri ňom čo najbližšie. Jej rozžiarený úsmev, žiadostivé oči mu vytrvale dávali na vedomie, že má o neho veľký záujem. Keďže na tento jej veľký záujem nereagoval, požiadala ho otvorene o splnenie jej vnútornej žiadosti. On jej požiadavku zamietol, že má na Slovensku manželku, ktorej prisahal vernosť. Táto sklamaná mladá žiadostivá krásavica po jeho odmietavej odpovedi začala zúriť a vyhrážala sa mu, že ho zničí.

Po príchode manžela sa mu hneď s plačom sťažovala, že ten pomocný robotník ju chcel znásilniť a len vďaka svojej sile sa ubránila pred znásilnením, prípadne uskrtením. Ukázala mu škrabance na hrdle a modré podliatiny na pleciach, ktoré si sama pred príchodom manžela narobila, aby prípad pokusu o znásilnenie bol presvedčivejší. Manžel keď to videl, okamžite volal políciu, aby zobrali do väzby jeho pomocného robotníka za fyzické napadnutie jeho manželky. Robotník sa proti tomuto nepravdivému obvineniu ►

► bránil. Manžel mu ukázal stopy na hrdle a pleciach manželky, ako usvedčujúci dôkaz o pokuse znásilniť jeho manželku. Okamžite príde polícia a zoberie vás do väzenia. Robotník pochopil vážnosť situácie a podarilo sa mu ujsť z tohto nešťastného domu.

Utekal z tohto miesta krivého obvinenia, čo najďalej za mesto do poľa preč, preč....

V behu si v dome stačil strčiť do kapsy novší pracovný oblek, topánky a malé množstvo peňazí. Po hodine behu sa zastavil a rozmýšľal, čo bude robiť, kde pôjde. Zhodnotil svoju činnosť v tejto zemi a zistil, že za jeho poctivú prácu sa všade stretol s podlosťou a špinavosťou. Rozmýšľal, čo ide ďalej robiť. Skúsiť pracovať na treťom mieste. Nie, znova tam vystúpia voči nemu s nejakou podlosťou. Nie, nebudem tu pracovať, idem domov.

Idem domov, ale kadiaľ ide cesta domov. Vedel, keď išiel do Francúzska, že išli cez Rakúsko a Nemecko, ale ktorým smerom tie zeme sú, to nevedel. Veď zemepisný atlas on v živote nevidel. Spomenul si, že keď išli vlakom, tak jeden jeho kamarát povedal, že on by sa z Francúzska na Slovensko dostal peši bez problémov, lebo že Slovensko je tam, kde slnko vychodí a Francúzsko tam, kde slnko zapadá. Táto veta mu bol základom, bola mu kompasom na ceste z Francúzska na Slovensko. Ráno išiel smerom, kde slnko vychodilo, cez poludnie mal slnko po pravej strane, večer musel mať slnko za chrbtom.

Bola to cesta utrpenia a hladu. Čo mal malé množstvo frankov vo vrecku, tie za dva týždne minul na chlieb. Ďalšia cesta bola cesta hladu. Spával v senníkoch, alebo na okraji lesa. Po dvoch, troch dňoch ho hlad prinútil, aby išiel na nejaký gazdovský dvor prosiť o kúsok chleba. Neovládal francúzsku ani nemeckú reč, ale od pracovníkov, ktorí kosili trávu, rúbali drevo alebo kopali zem vyžiadal príslušný pracovný nástroj a plnou silou kosil, rúbal, kopal - len aby mu za jeho prácu dali krajec chleba. Majiteľ dvora, keď videl, aké výkony v práci podáva tento chlap, tak mu s radosťou ponúkol nielen krajec chleba, ale aj celý obed, ba žiadali ho, aby na ich gazdovstve pracoval viac dní, veď pracoval bez mzdy, len za stravu. Na niektorých gazdovstvách tejto žiadosti vyhovel, obzvlášť, keď bolo oblačno a slnko neukazovalo smer, kde je Slovensko.

Na jednom nemeckom gazdovstve mu veľmi pomohla manželka majiteľa, ktorá mala slovenský pôvod. On jej podrobne porozprával, prečo ide z Francúzska pešo na Slovensko. Táto krajanica ho veľmi ľutovala a snažila sa mu všemožne pomôcť. Učila ho, ako si má v reči nemeckej po príchode na gazdovstvá pýtať chlieb a že im za to bude celý deň pracovať. Z tejto zložitej nemeckej vety si zapamätal štyri základné slová : „ Bitte brot arbeit tag“ čo mu v ďalšej ceste po príchode na nové gazdovstvá stačilo. Táto pani zo Slovenska ho vystrojila na ďalšiu cestu zásobou potravín, dala mu nové topánky, odev a deku na prikrytie v noci. Postupne putoval cez južné Nemecko, Rakúsko na Slovensko, vždy v smere východu slnka. Pri prechode cez hranice jednotlivých štátov mu vždy pomohol farmár, ktorého pozemky siahali až po hranice. Po dva a pol mesačnom putovaní prišiel na Slovensko a za ďalší týždeň prišiel do svojho rodiska.

Po príchode domov nebol nikde zamestnaný. Príležitostnou prácou živil svoju rodinu. Prevádzal rôzne potrebné práce pre ľudí. Všetku prácu všade vykonával svedomito. Niektorí ľudia zo Slovenskej Ľupče jeho prácu dostatočne neohodnotili, ba mu vôbec nezaplatili a využívali veľkú pracovitosť tohto dobrého človeka.

Vladimír Očenáš, č.d. 72

FARSKÉ OZNAMY

5. 11. 2007 - 11. 11. 2007

P	18.00 - Sv. Imricha
5.11.	+ Ján Jamrich
U	18.00 - féria
6.11.	+ rodičia a manžel
S	7.00 - féria
7.11.	+ Stanislav Turčan a rodičia
Š	18.00 - féria
8.11.	+ František Balko
P	18.00 - Výročie posv. Lateránskej baziliky
9.11.	+ manžel Matúš
S	18.00 - Sv. Leva Veľkého, pápeža
10.11.	Podak. a prosba o Božiu pomoc pri 60-tom výr. života.
N	32. nedeľa v cezočnom období
11.11.	10.00 Za farnosť

12. 11. 2007 - 18. 11. 2007

P	18.00 - Sv. Jozafáta, biskupa a mučeníka
12.11.	+ Emília a František a syn Ivan
U	18.00 - féria
13.11.	+ Jozef Kostúr
S	7.00 - féria
14.11.	Na úmysel celebranta
Š	18.00 - féria
15.11.	+ Mária Turčanová č.d. 111, 1. výr.
P	18.00 - féria
16.11.	+ rod. Mária a Július Barla
S	18.00 - Sv. Alžbety Uhorskej, rehoľníčky
17.11.	+ rod. Kostúrovci a Káčerovci a brat Jarolín
N	33. nedeľa v cezočnom období
18.11.	8.00 + Alžbeta Jamrichová 10.30 Za farnosť

19. 11. 2007 - 25. 11. 2007

P	18.00 - féria
19.11.	+ Anna a Andrej Gregorčok
U	18.00 - féria
20.11.	+ rod. Helena a Valentín a Anna a Július
S	7.00 - Obetovanie Pany Márie
21.11.	+ rod. Angela a Ladislav
Š	18.00 - Sv. Cecílie, panny a mučenice
22.11.	+ Margita Valentová
P	18.00 - féria
23.11.	+ Stanislav Šípka a rodičia
S	18.00 - Sv. Ondreja Dung-Laka, kňaza
24.11.	+ Ivan Patráš a z rodiny
N	NEDEĽA KRISTA KRÁĽA
25.11.	8.00 + z rod. Kremnickej, Randovej a Balkovej 10.30 Za farnosť

26. 11. 2007 - 2. 12. 2007

P	18.00 - féria
26.11.	+ František Patráš a rodičia
U	18.00 - féria
27.11.	Na úmysel celebranta
S	7.00 - féria
28.11.	+ Mária Turčanová, č.d. 80
Š	19.00 - féria
29.11.	+ z rod. Cáhovej a Huťovej
P	19.00 - SV. ONDREJA, APOŠTOLA
30.11.	+ Dominik Valent, 1. výr.
S	18.00 - féria
1.12.	+ Jozef Flaška SVD, 30. výr.
N	1. adventná nedeľa
2.12.	8.00 + František Očenáš, 1. výr. 10.30 Za farnosť

Zmena Farských oznamov vyhradená !

